

Glottau

Głotowo

Aus der Glottauer Geschichte: Bereits zur prussischen Zeit war die Gegend um Glottau (ca. 4 km südwestlich von Guttstadt) ein Mittelpunkt politischen und religiösen Lebens der heidnischen Prussen. Auf einem Hügel über dem Tal des Quehlbaches befanden sich eine Fliehburg und eine Opferstätte. Mit der deutschen Besiedlung bekam Glottau einen Pfarrer und ein Jahr später die Handfeste (1313). Zwischen 1343 und 1347 war Glottau Sitz des früher in Pettelkau gegründeten Kollegiatstiftes. Als dieses nach Guttstadt verlegt wurde, blieb die Glottauer Pfarrei der Präpositur des Kollegiatkapitels inkorporiert

Z dziejów Głotowa; już w czasach pruskich okolice Głotowa (ok. 4 km na płd.-zach. od Dobrego Miasta) były jednym z centrów politycznego i religijnego życia pogańskich Prusów. Na wyniesieniu ponad doliną strumienia leżało grodzisko i miejsce pogańskiego kultu. Wraz z niemieckim osadnictwem Głotowo otrzymało proboszcza i w rok później (1313 r.) przywilej lokacyjny. Pomiędzy 1343 r. i 1347 r. Głotowo było siedzibą założonego wcześniej w Pierzchałach klasztoru kapitulnego. Kiedy przeniesiony on został do Dobrego Miasta, głotowska parafia podporządkowana została kapitule kolegiackiej

Wallfahrtsort Glottau. Bereits um 1347 war die örtliche Kirche als Wallfahrtskirche bekannt. Der Legende zufolge soll auf einer Anhöhe, wo später die Kirche erbaut wurde, einst eine Hostie vergraben gelegen haben, die ein Ochse entdeckte und sich vor ihr auf die Knie warf. Die Hostie wurde von Geistlichen einige Mal nach Guttstadt gebracht, aber sie kehrte immer wieder nach Glottau zurück. Die frommen Einwohner des Dorfes bauten an der Fundstelle eine Kirche, die *allen Heiligen und dem Hl. Andreas* geweiht wurde

Sanktuarium w Głotowie. Już około 1347 r. miejscowy kościółek znany był jak miejsce pielgrzymek. Jak mówi legenda, na wyniesieniu, na którym później zbudowany został kościół, była zakopana hostia. Hostię odkrył pasący się wół i padł przed nią na klęczki. Miejscowi duchowni wielokrotnie przenosili Hostię do Dobrego Miasta, lecz ona za każdym razem wracała do Głotowa. Pobożni mieszkańcy wioski zbudowali na miejscu znaleziska kościół, który poświęcony został *Wszystkim Świętym i Św. Andrzejowi*

Die Wallfahrtskirche zu Glottau. Mit zunehmendem Wallfahrtsbetrieb im 16. und 17. Jh. reichte die alte Kirche nicht mehr aus. Nach 1772 wurde an ihrer Stelle von Maurermeister Johann Christoph Reimers aus Wormditt eine neue Kirche erbaut. Diese neue Backsteinkirche mit geschweiftem Giebel und Turm wurde im Jahr 1726 vollendet und vom ermländischen Bischof Johann Szembek dem *Hl. Erlöser und Hl. Florian* geweiht. Die Kirche war von einer Mauer mit vier Eckkapellen umgeben. 1878 legte man auf dem zur Kirche aufsteigenden Hang einen Kalvarienberg mit 14 neogotischen Kapellen an, in denen der *Leidensweg Christi* künstlerisch gestaltet worden ist. Glottau dient bis heute als wichtige Wallfahrtsstätte

Kościół pielgrzymkowy w Głotowie. Wraz ze wzrostem liczby pielgrzymów w XVI i XVII w. stary kościół okazał się za mały. Po 1772 r. na jego miejscu zbudowany został przez mistrza budowlanego z Ornety Johanna Christopha Reimersa nowy kościół. Ta ceglana budowla, z wygiętym szczytem i wieżą, otoczona murem z czterema narożnymi kaplicami, ukończona została w 1726 r. i jeszcze w tym samym roku poświęcona przez biskupa warmińskiego Jana Szembeka *Najświętszemu Zbawicielowi i Św. Florianowi*. W 1878 r., na zboczu wznoszącym się nad strumienia ku kościołowi, założono *kalwarię* z 14 neogotyckimi kapliczkami, w których przedstawiona została droga *Męki Pańskiej*. Głotowo jest do dzisiaj ważnym centrum pielgrzymkowym